

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ

Σας έχει τύχει να παίζετε σε μια σχολική παράσταση με άσχημο τέλος;

ΜΙΑ ΣΧΟΛΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ... ΜΕ ΑΣΧΗΜΟ ΤΕΛΟΣ

Ήμουν δευτέρα δημοτικού , όταν μία από της αγαπημένες μου δασκάλες ανακοίνωσε σε μένα και σε όλη την τάξη ότι εγώ για την 25η Μαρτίου θα κάνω την νύφη και ένα άλλο παιδί θα κάνει τον γαμπρό.

Μόλις το άκουσα αυτό όλη η τάξη άρχισε και γελούσε. Ένιωσα τόση ντροπή. Είχαμε, όμως, αρχίσει τις πρόβες και όλοι τα πηγαίναμε μια χαρά χωρίς να χάνουμε τα λόγια μας. Όταν έφτασε η μέρα της γιορτής, ήμουν πολύ αγχωμένη, διότι ο γαμπρός θα μου έβαζε τα παπούτσια όπως γίνεται στην πραγματικότητα. Μέχρι ενός σημείου όλα είχαν πάει φανταστικά. Όταν όμως ήρθε η ώρα να μου βάλει ο γαμπρός τα παπούτσια, γλίστρησε και έπεσε από την σκηνή. Ευτυχώς δεν χτύπησε, αλλά εγώ κατακοκκίνισα από την ντροπή. Αμέσως τον ανέβασε η κυρία πάνω και συνέχισε κανονικά να λέει τα λόγια του και να μου βάζει τα παπούτσια...

Ήταν η χειρότερη εμπειρία μου από τις παιδικές παραστάσεις. Δεν θέλω ποτέ να ξανασυμβεί κάτι παρόμοιο, γιατί θα ντροπιαστώ ακόμη περισσότερο.

Ασημίνα Κολορίζα Α4

Πριν 6 χρόνια εγώ και οι συμμαθητές μου κάναμε μία σχολική παράσταση . Όμως και τι δεν πήγε στραβά. Εγώ, ο Θάνος και ο Γιώργος έπρεπε να παρουσιάσουμε τα όπλα μας , όπως στο στρατό Όμως, όταν του Θάνου του έφυγε το όπλο από τα χέρια και πήγε στο κεφάλι του Γιώργου, όλα άρχισα να στραβώνουν Ο Γιώργος έβαλε τα κλάματα, όλο το σχολείο γελούσε και αυτό δεν βοηθούσε την κατάσταση. Εγώ άρχισα να κοκκινίζω , ένιωθα ότι δεν μπορούσα να αναπνεύσω. Εκεί ήταν που άρχισαν όλα. Αντί να πυροβολώ τους Ιταλούς, άρχισα να ρίχνω στις γυναίκες με τα τρόφιμα. Αυτές δεν μπορούσαν να κάνουν κάτι άλλο και γι' αυτό έκαναν τις πεθαμένες .

Ευτυχώς όμως οι γονείς μας είδαν αυτό που ήθελαν να δουν , είδανε τα χαμόγελα στα πρόσωπά μας κι έτσι χάρηκαν και αυτοί μαζί μας...

ΠΑΠΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ-EMMANΟΥΗΛ Α4

Μια μέρα, καθόμουν και σκεφτόμουν τα σχολικά μου χρόνια στο δημοτικό. Θυμάμαι χαρακτηριστικά τις σχολικές παραστάσεις και ειδικά τη σχολική παράσταση του 2012 που ήταν η πιο αποτυχημένη παράσταση του κόσμου.

Ήμουν έξι ετών, όταν κάναμε τη θεατρική παράσταση για τα Χριστούγεννα. Στις πρόβες οι περισσότεροι δεν ήξεραν τα λόγια τους. Λογικό, αφού ήμασταν πρώτη δημοτικού. Στις δυο τελευταίες πρόβες όμως όλα πήγαν μια χαρά. Την ημέρα της παράστασης όμως όλα πήγαν χάγια. Την ώρα που ο αφηγητής μπήκε στη σκηνή και ανέβηκε σε ένα βάθρο για να φαίνεται πιο ψηλά, γλίστρησε πάνω σε ένα σκούφο κι έπεσε κάτω. Όμως αυτός σηκώθηκε και είπε τα λόγια του, αφού τα μπέρδεψε πέντε φορές και ο δάσκαλος προσπαθούσε να του κάνει νοήματα και να του τα θυμίσει. Στη συνέχεια, αφού ανεβήκαν τα παιδιά για την πρώτη φάση της παράστασης και έλεγαν τα λόγια τους, ξαφνικά μπαίνει μέσα μια γάτα. Ένα κορίτσι παθαίνει αλλεργικό σοκ, γιατί ήταν αλλεργική στις γάτες. Τα παιδιά από κάτω άρχισαν να γελάνε, ενώ ο διευθυντής προσπαθούσε να τα ηρεμήσει.

Αργότερα κι ενώ όλα αυτά είχαν λίγο ξεχαστεί, ανέβηκαν τα παιδιά για το δεύτερο μέρος της παράστασης, κι ενώ ο πρωταγωνιστής -και στη συγκεκριμένη περίπτωση ο Άγιος Βασίλης- μίλαγε, έπεσε η μεγάλη ζωγραφιά, που είχε φτιάξει η κυρία των καλλιτεχνικών και την είχαμε κολλήσει στο ταμπλό, πάνω στον Άγιο Βασίλη. Αφού έτρεξαν οι δάσκαλοι να τον βοηθήσουν, είδαν ότι είχε λιποθυμήσει. Για ένα τέταρτο διακόπηκε η παράσταση για να μπορέσουν να τον συνεφέρουν.

Στην Τρίτη και τελευταία φάση και ενώ εγώ και τα υπόλοιπα ζωτικά είχαμε ανέβει για να τελειώσουμε την παράσταση, ακούμε ένα παιδί από τα παρασκήνια να κλαίει, φωνάζοντας τη μαμά του, επειδή του βγήκε το δόντι. Κι ενώ οι υπόλοιποι συνεχίζουν να παρακολουθούν εμάς να παίζουμε και τώρα ήταν όλα ήσυχα και ωραία, ακούμε μια μηχανή να μπαίνει μέσα στο προαύλιο του σχολείου και μια βαβούρα από αμάξια αστυνομικών από πίσω του. Όλοι βγήκαν έξω να δουν τι έγινε και όλοι έφυγαν άλλοι νευριασμένοι και άλλοι γελώντας. Όλα τα παιδιά όμως γελούσαν.

Ήταν μια πολύ αστεία αλλά και πολύ ντροπιαστική εμπειρία.

Βασιλική Μπίσκου Α4

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ

Πώς φαντάζεστε τον εαυτό σας ή κάποιο αγαπημένο σας πρόσωπο;

Πετρούλα Δασκαλάκη Α3

Αυτά τα μαλλιά
είναι ίσια κοντά
με ξανθό καστανό
που το βρίσκεις συχνά

Μάτια μικρά και πράσινα
με φρύδια πλατιά
οι βλεφαρίδες αυτές
τα κάνουν όμορφα

Το ύψος που έχω
δεν είναι κοντό
το σώμα που φέρω
δεν θα το έλεγα χοντρό

Όσο για το μυαλό
είναι αρκετά φυσιολογικό
έξυπνο μεν , αφηρημένο δε...

Δημήτρης Κίκιζας Α3

Σώμα Λεπτό
ρούχο αθλητικό
βάδισμα αργό
πρόσωπο λεπτό
μάτια καστανά
μύτη πλατιά
μαλλιά κοντά
ένα χαμόγελο πλατύ
δυο φρύδια μια γραμμή
αλλά καρδιά καλή
και ψυχή τρυφερή

Ανδριανός Ευστρατιάδης Α3

Είμαι παιδί κοντό
με χαρακτήρα καλό,
έχω τα μάτια καστανά
και στο λαιμό μου μια ελιά

Τα μαλλιά μου είναι μπούκλες
και με θέλουν οι κούκλες
έχουν χρώμα καστανό
και το μήκος τους κοντό

Η μύτη μου είναι μικρή
και συγχρόνως γαλλική
και στην τελική...
είμαι ένα παιδί
με την καλύτερη ψυχή.

Από μακριά
με μια ματιά
φαίνονται καθαρά
τα καλογραμμένα χαρακτηριστικά.

Ψηλή σαν κυπαρίσσι
και λεπτοφυής.
Μαλλιά ανέμελα
εδώ κι εκεί.

Δύο μελιά μάτια
σαν του ουρανού τα άστρα.

Πάντα κομψά ντυμένη
και καλοβαλμένη.

Ποια είναι;

Σόφια Διαμαντή Α3